

PARTICULARITĂȚI PRIVIND INVESTIGAREA FINANȚĂRII TERORISMULUI

Lector univ. dr. **Adrian Cristian Moise**
Universitatea Spiru Haret din București

Abstract:

The financing of terrorism is performed when any person by any means, directly or indirectly, with illicit purpose and intentionally, provide or collect funds with the intention of using them or knowing that they will be used, in whole or in part, in order to commit a terrorist act. When investigating terrorist financing, the funds are traced from their origin to the terrorist organisation, and then to terrorists or terrorist cells, which use the funds to commit terrorist attacks. Terrorist organisations can raise funds both from legal sources, such as for example, charities, non-profit organisations, business field, self-financing, donations, and criminal sources, such as for example, drug trafficking, credit cards frauds, extortion, kidnapping for ransom acts. The terrorism financing investigation is performed in the next stages: the informative-operative investigation stage that relates to specific activities of collecting information carried out exclusively by the state authorities with the responsibility for national security and the criminal investigation stage which is carried out by the law enforcement bodies.

Keywords: *financing of terrorism; terrorism financing investigation; terrorist organisations; funds; terrorism.*

§1. Introducere

Finanțarea terorismului se săvârșește în momentul în care orice persoană prin orice mijloc, direct sau indirect, în mod ilicit și intenționat, furnizează sau colectează fonduri cu intenția de a le utiliza sau știind că acestea vor fi utilizate, în întregime sau în parțial, în scopul comiterii unui act terorist. Prin urmare, finanțarea terorismului reprezintă pur și simplu mecanismul de finanțare pentru actele teroriste de către oameni care împărtășesc aceleași aspirații politice și ideologii.

Cu toate că între fenomenul spălării de bani și fenomenul finanțării terorismului există asemănări cu privire la ascunderea adevăratei proveniențe a profiturilor obținute ilegal de către infractori cât și a adevăratei identități a acestora

în scopul de a beneficia ulterior de sumele obținute, între cele două fenomene există și deosebiri¹. Prima deosebire dintre cele două fenomene se referă la intenția utilizatorului final, dar în schimb practicile sunt aceleași. În cazul spălării de bani, intenția utilizatorului final se referă la obținerea de noi fonduri, în timp ce în cazul finanțării terorismului, intenția utilizatorului final se referă la săvârșirea unor activități teroriste.

A doua deosebire este legată de sursa de finanțare, în situația spălării banilor aceasta este totdeauna ilicită, în timp ce în situația finanțării terorismului sursa de finanțare nu reprezintă tot timpul un act infracțional.

Cea mai importantă deosebire dintre cele două fenomene infracționale, o reprezintă dimensiunea tranzacțiilor. Astfel, finanțarea terorismului utilizează transferul unor fonduri mult mai mici în comparație cu fondurile folosite în activitățile de spălare a banilor.

Din punctul de vedere al procesului de investigare, investigarea spălării banilor este similară cu investigarea finanțării terorismului cu privire la colectarea de informații în legătură cu tranzacțiile financiare. Aceste informații provin din înregistrările financiare obținute din surse naționale sau transfrontaliere sau din depozițiile unor martori. Totuși, există și aspecte diferențiale între cele două procese de investigare. În cazul investigării spălării banilor, fondurile urmează traseul de la activitatea infracțională (infracțiunea principală) la infractor, de cele mai multe ori conducând la achiziționarea de bunuri, cum ar fi de exemplu, bijuterii, automobile, locuințe, etc. În cazul investigării finanțării terorismului, fondurile sunt urmărite de la originea lor, (fondurile obținute din activități infracționale, sau fondurile obținute din activități legale, cum ar fi de exemplu, donațiile) la organizația teroristă, și apoi la teroriști sau celule teroriste, care utilizează fondurile pentru a săvârși atacuri teroriste².

§2. Reglementarea juridică internațională și națională a infracțiunilor de finanțare a terorismului

Cele mai importante instrumente juridice în domeniul combaterii finanțării terorismului la nivel internațional sunt Protocolul Adițional la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului, Convenția Internațională privind reprimarea finanțării terorismului și Decizia-Cadru 2002/475/JAI privind combaterea terorismului modificată de *Decizia Cadru 2008/919/JAI*.

---

¹ Jonathan E. Turner, *Money Laundering Prevention. Deterring, Detecting, and Resolving Financial Fraud*, Ed. John Wiley & Sons, Inc., Hoboken, New Jersey, 2011, p. 132.

² The World Bank, *Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism. A Comprehensive Training Guide*, în *Workbook 7 Investigating Money Laundering and Terrorist Financing*, Washington D.C., 2009, p. 616.

Protocolul Adițional la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului³ a fost adoptat în orașul Riga la data de 22 octombrie 2015. Scopul acestui protocol adițional este de a completa dispozițiile Convenției Consiliului Europei privind prevenirea terorismului, în ceea ce privește incriminarea faptelor descrise în cadrul articolelor 2-6, intensificând astfel eforturile statelor părți de prevenire a terorismului și a efectelor sale negative asupra exercitării depline a drepturilor omului, în special dreptul la viață, atât prin măsuri care trebuie luate la nivel național, cât și prin cooperare internațională, ținând seama de tratatele multilaterale sau bilaterale sau acorduri dintre părți, aflate în vigoare.

Protocolul Adițional la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului incriminează în cadrul art.5, fapta de finanțare a deplasării în străinătate în scopuri teroriste. Conform art. 5 paragraful 1, *finanțarea deplasării în străinătate în scopuri teroriste* se referă la „furnizarea sau colectarea, prin orice mijloace, în mod direct sau indirect de fonduri în totalitate sau parțial, permițând oricărei persoane să călătorească în străinătate în scopuri teroriste, în conformitate cu prevederile art. 4 paragraful 1 (deplasarea în străinătate în scopuri teroriste) din Protocol, cunoscând faptul că fondurile sunt destinate în totalitate sau parțial pentru a fi utilizate în acest scop”. Fapta de finanțare a deplasării în străinătate în scopuri teroriste trebuie să fie comisă fără drept și cu intenție.

Convenția Internațională privind reprimarea finanțării terorismului⁴ a fost adoptată sub egida Organizației Națiunilor Unite la New York la data de 9 decembrie 1999. Infrațiunea de finanțare a terorismului este definită în cuprinsul Convenției, în art. 2 alin. 1 și se referă „la orice persoană care, prin orice mijloc, direct sau indirect, în mod ilicit și deliberat, furnizează sau strânge fonduri cu intenția de a le utiliza sau știind că acestea vor fi utilizate, în întregime sau în parte, în vederea comiterii: a) unei fapte care constituie infracțiune în cadrul și astfel cum este definită în unul dintre tratatele enumerate în anexă⁵; b) oricărei alte fapte de

---

³ Protocolul Adițional la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului, disponibil pe site-ul: <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/217>, consultat la 31.03.2017.

⁴ M. Of. nr. 852 din 26 noiembrie 2002.

⁵ Anexa Convenției Internaționale privind reprimarea finanțării terorismului cuprinde următoarele convenții:

1. Convenția pentru reprimarea capturării ilicite de aeronave (Haga, 16 decembrie 1970).
2. Convenția pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității aviației civile (Montreal, 23 septembrie 1971).
3. Convenția asupra prevenirii și reprimării infracțiunilor îndreptate împotriva persoanelor care se bucură de o protecție internațională, incluzând pe agenții diplomației, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 14 decembrie 1973.
4. Convenția internațională împotriva luării de ostatici, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 17 decembrie 1979.
5. Convenția internațională asupra protecției fizice a materiilor nucleare (Viena, 3 martie 1980).
6. Protocolul asupra reprimării actelor ilicite de violență în aeroporturi servind aviației civile internaționale, complementar Convenției pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității aviației civile (Montreal, 24 februarie 1988).

natură să determine moartea sau vătămarea corporală gravă a unui civil sau a oricărei alte persoane care nu participă direct la ostilități într-o situație de conflict armat, când, prin natura sau contextul său, această faptă are ca scop intimidarea populației sau constrângerea unui guvern ori a unei organizații internaționale să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui act oarecare”.

Decizia-Cadru 2002/475/JAI⁶ din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului, ulterior modificată de *Decizia Cadru 2008/919/JAI⁷ a Consiliului din 28 noiembrie 2008 de modificare a Deciziei-Cadru 2002/475/JAI* din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului incriminează în cadrul art. 2 alin. 2 lit. b), fapta de a participa la activitățile unui grup terorist, inclusiv prin furnizarea de informații sau de mijloace materiale sau prin orice formă de finanțare a activităților sale, având cunoștință că această participare va contribui la activitățile criminale ale unui grup terorist.

În România, infracțiunile de finanțare a terorismului sunt prevăzute în art. 36⁸ din Legea nr.535/2004⁹ privind prevenirea și combaterea terorismului cu modificările și completările ulterioare.

§3. Obținerea fondurilor pentru activitățile de terorism

Organizațiile teroriste pot strânge fonduri atât din surse legale, cum sunt de exemplu, organizațiile caritabile, organizațiile non-profit, domeniul afacerilor,

7. Convenția pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității navigației maritime (Roma, 10 martie 1988).

8. Protocolul pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității platformelor fixe situate pe platoul continental (Roma, 10 martie 1988).

9. Convenția internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu explozivi, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 15 decembrie 1997.

⁶ Deciziei-Cadru 2002/475/JAI din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului, Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, 22.06.2002, L 164/3, disponibilă pe site-ul: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32002F0475&from=RO>, consultat la 31.03.2017.

⁷ Decizia-Cadru 2008/919/JAI a Consiliului din 28.11.2008 de modificare a Deciziei-Cadru 2002/475/JAI privind combaterea terorismului, Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, 09.12.2008, L330/21, disponibilă pe site-ul: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008F0919&from=RO>, consultat la 31.03.2017.

⁸ Art.36 din Legea nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului prevede: „1) Constituie infracțiune de finanțare a terorismului colectarea sau punerea la dispoziție, direct ori indirect, de fonduri, licite sau ilicite, cunoscând că acestea urmează a fi folosite, în tot ori în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism sau pentru susținerea unei entități teroriste și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi. (2) Săvârșirea unei infracțiuni în scopul obținerii de fonduri, cunoscând că acestea urmează a fi folosite, în tot sau în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism ori pentru susținerea unei entități teroriste, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, al cărei maxim se majorează cu 3 ani. (3) Dacă fondurile obținute în condițiile alin. (2) au fost puse la dispoziția entității teroriste, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni. (4) Tentativa la faptele prevăzute de alin. (1) se pedepsește”.

⁹ M. Of. nr. 1161 din 8 decembrie 2004.

auto-finanțarea, donațiile, cât și din surse infracționale, cum sunt de exemplu, traficul de droguri, fraudele în legătură cu utilizarea cardurilor de credit, acțiunile de extorcare, acțiunile de răpire în scopul răscumpărilor¹⁰. De asemenea, organizațiile teroriste mai pot strânge fonduri în scopul desfășurării activităților de terorism și prin intermediul sponsorizărilor efectuate de unele state naționale și paradisurilor fiscale¹¹.

3.1. Obținerea fondurilor pentru terorism din surse legale

Organizațiile caritabile și organizațiile non-profit

Organizațiile caritabile și organizațiile non-profit prezintă caracteristici ce le fac deosebit de atractive pentru infractori în vederea desfășurării de activități de finanțare a terorismului. Astfel, organizațiile caritabile și organizațiile non-profit se bucură de încrederea publică, oferă accesul la surse mari de fonduri, iar activitățile acestora generează consum mare de numerar. Mai mult decât atât, organizațiile caritabile și organizațiile non-profit care sunt prezente la nivel global, oferă un cadru pentru tranzacțiile financiare de la nivel național și internațional, de cele mai multe ori în sau lângă zonele cele mai expuse la activitățile teroriste.

Teroriștii utilizează organizațiile caritabile și organizațiile non-profit în scopul obținerii de fonduri, deturnând fondurile, banii donatorilor fiind utilizați în scopul finanțării activităților teroriste.

Domeniul afacerilor

Veniturile obținute din domeniul afacerilor legale pot fi utilizate în scopul finanțării terorismului. Riscul ca o afacere să direcționeze fonduri pentru a sprijini activitățile teroriste, este mai mare în situația în care, raportul dintre vânzările înregistrate și vânzările reale este verificat cu dificultate, cum ar fi de exemplu, în cazul societăților comerciale mari consumatoare de numerar.

Autofinanțarea

Organizațiile teroriste sunt finanțate și din surse interne, cum sunt de exemplu, veniturile obținute din salarii, fondurile obținute din asistența socială, fondurile obținute cu ajutorul familiei și fondurile obținute din creditele bancare.

3.2. Obținerea fondurilor pentru terorism din surse infracționale

Traficul de droguri

Traficul de droguri reprezintă o sursă importantă de fonduri pentru organizațiile teroriste, care s-a extins și, și-a diversificat activitățile datorită fenomenului de globalizare. Procesele de investigare au evidențiat existența unor legături directe între organizațiile teroriste și grupurile organizate de traficanți de droguri,

---

¹⁰ Financial Action Task Force -FATF-, Groupe d'action financière-GAFI-, *Terrorist Financing*, Paris Cedex, 29 February 2008, p.11-19.

¹¹ FATF Report, *Emerging Terrorist Financing Risks*, Paris Cedex, October 2015, p. 20; Financial Action Task Force -FATF-, Groupe d'action financière-GAFI-, *Terrorist Financing*, Paris Cedex, 29 February 2008, p. 19-20.

care lucrează în mod frecvent împreună în scopul realizării obiectivelor infracționale de cele mai multe ori comune.

Fraudele în legătură cu utilizarea cardurilor de credit

Una dintre cele mai des întâlnite fraude în legătură cu utilizarea cardurilor de credit se referă la obținerea în mod fraudulos a informațiilor referitoare la un card de credit, cum sunt datele referitoare contul bancar și la codul PIN. Infractorii după ce au obținut aceste informații vor intra în posesia fondurilor pe care le vor utiliza în scopul finanțării terorismului.

Acțiunile de extorcere

Organizațiile teroriste desfășoară acțiuni de extorcere (amenințări, șantaj, utilizarea violenței) asupra populației din zona în care acestea își desfășoară activitatea, în scopul de a obține fonduri pentru a finanța activitățile de terorism.

Acțiunile de răpire în scopul răscumpărilor

Acțiunile de răpire în scopul răscumpărilor reprezintă o sursă de obținere a fondurilor pentru terorism din ce în ce mai mare.

Teroriștii stabilesc valoarea răscumpărării în funcție de dimensiunea grupului terorist din care fac parte și în funcție de condițiile economice din regiunea geografică în care se desfășoară operațiunile teroriste.

§4. Utilizarea fondurilor de către organizațiile teroriste

Organizațiile teroriste diferă în funcție de dimensiune, structură, întindere operațională, motivații, recrutare și capacități. În ciuda diferențelor dintre organizațiile teroriste, grupurile teroriste, precum și între teroriștii individuali și susținătorii lor, există totdeauna o nevoie comună de mijloace financiare pentru a transforma planurile în acte de terorism și pentru a susține întreaga gamă de activități în care teroriștii se angajează.

Organizațiile teroriste utilizează fondurile în scopul de a efectua următoarele¹²:

Operațiuni teroriste

Organizațiile teroriste au nevoie de fonduri pentru a săvârși atacuri teroriste specifice și pentru a efectua activități de supraveghere ce preced realizarea atacurilor teroriste. Aceste fonduri sunt necesare pentru teroriști pentru a călători spre și dinspre locația țintă, cumpărarea și utilizarea unor vehicule și achiziționarea de armament. De asemenea, fondurile sunt necesare pentru crearea unor documente de identitate false, cât și pentru acoperirea unor cheltuieli de întreținere, cum sunt de exemplu, cele legate de hrană, cazare, diferite tratamente medicale, etc.

Propaganda activităților teroriste și recrutarea de noi membri

Organizațiile teroriste au nevoie de fonduri în scopul de a recruta noi membri și pentru a desfășura activități de propagandă a acțiunilor cu caracter terorist.

---

¹² FATF Report, *Emerging Terrorist Financing Risks*, Paris Cedex, October 2015, p. 9-10.

Utilizarea Internetului reprezintă cea mai eficace tehnică prin care se realizează propaganda activităților teroriste și recrutarea de noi membri în cadrul organizațiilor teroriste. În timp ce multe organizații teroriste au utilizat rețele sociale (de exemplu, rețelele Facebook, Twitter și Instagram), aplicații pentru telefonie mobilă (cum ar fi de exemplu, WhatsApp și Viber) și rețele de comunicații securizate (cum ar fi de exemplu, Surespot și VoIP) pentru a strânge fonduri de la susținătorii organizațiilor teroriste, există și situații în care organizațiile teroriste investesc fondurile în alte operațiuni de propagandă mai complexe, cum ar fi publicarea unor reviste și ziare și achiziționarea unor nume de domenii de Internet și administrarea unor site-uri Web. Alte organizații teroriste utilizează televiziunea și radioul în scopul de a-și promova mesajele și ideile în întreaga lume.

Pregătirea activităților teroriste

Toate organizațiile teroriste doresc să obțină fonduri în scopul de a pregăti membrii acestora în diferite domenii, cum ar fi, utilizarea armelor, fabricarea bombelor și ideologia. În acest sens, organizațiile teroriste achiziționează terenuri și clădiri în vederea desfășurării activităților de pregătire a atacurilor teroriste. Teroriștii utilizează și *taberele virtuale de antrenament*, care sunt realizate prin intermediul Internetului în scopul de a obține un număr mare de adepți.

Oferirea unor contribuții și despăgubiri bănești

Organizațiile teroriste utilizează fondurile atât în scopul de a remunera membrii acestora, cât și pentru a plăti unele despăgubiri familiilor membrilor care au decedat în timpul atacurilor teroriste.

Oferirea unor servicii sociale populației

Organizațiile teroriste utilizează resursele lor financiare pentru a subvenționa diferite instituții sociale care oferă servicii în domeniul sănătății și educației. Teroriștii, acționând în acest sens, urmăresc să compromită încrederea populației în instituțiile guvernamentale, aceștia susținând că statele nu acordă atenția necesară pentru furnizarea acestor servicii sociale către populație și de asemenea, teroriștii urmăresc să obțină un sprijin din partea populației locale în vederea de a recruta noi membri în cadrul organizației teroriste.

Spre deosebire de organizațiile teroriste mari, teroriștii care acționează individual și celulele mici utilizează fonduri reduse, deoarece costurile legate de săvârșirea atacurilor teroriste sunt mult mai mici.

§5. Investigarea propriu-zisă a finanțării terorismului

Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, care reprezintă un organ de specialitate cu personalitate juridică, ce funcționează în subordinea Guvernului, are ca obiect de activitate pe lângă prevenirea și combaterea spălării banilor, și prevenirea și combaterea finanțării terorismului, potrivit art. 26 alin. 2 din Legea nr. 656/2002¹³ pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum

---

¹³ Republicată în M. Of. nr. 702 din 12 octombrie 2012.

și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, cu modificările și completările ulterioare, iar în acest scop primește, analizează, prelucrează informații și sesizează de îndată Serviciul Român de Informații și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (D.I.I.C.O.T.) din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție când se constată existența unor indicii temeinice cu privire la operațiuni suspecte de finanțare a terorismului. Infraacțiunile de finanțare a terorismului, prevăzute de art. 36 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului cu modificările și completările ulterioare sunt investigate și trimise în judecată de Serviciul de combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra securității naționale¹⁴ din cadrul D.I.I.C.O.T., după ce Serviciul Român de Informații a realizat activitatea informativ-operativă. Investigarea infracțiunilor de finanțare a terorismului se realizează pe parcursul aceluiași etape de investigare a oricărei infracțiuni de terorism: etapa de *investigare informativ-operativă* care se referă la activitățile specifice culegerii de informații realizate exclusiv de organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale și etapa de *investigare penală* care este realizată de organele judiciare. Între cele două etape din cadrul procesului de investigare a infracțiunilor de terorism trebuie să existe o continuitate, etapa de investigare penală fiind rezultatul etapei de investigare informativ-operative.

Totodată, Serviciul de combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra securității naționale investighează și infracțiunile de spălare a banilor prevăzute de Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, în situația, în care banii, bunurile sau valorile care au făcut obiectul spălării banilor provin din săvârșirea infracțiunilor de terorism, aflate în competența acestui serviciu (art. 38 alin. 1 lit. d) din Ordinul nr. 4682/C/2016 din 21 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism).

Procurorul-șef al Serviciului de combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra securității naționale din cadrul D.I.I.C.O.T. este corespondent național¹⁵ pentru probleme de terorism al Eurojust, care reprezintă un organism al Uniunii Europene înființat în anul 2002 prin Decizia Consiliului Uniunii Europene 2002/187/JHA¹⁶ din 28.02.2002, modificată prin Decizia Consiliului Uniunii

---

¹⁴ Art. 38 alin. 1 lit. b) din Ordinul nr. 4682/C/2016 din 21 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicat în Monitorul Oficial nr. 1060 din 29 decembrie 2016.

¹⁵ Art. 38 alin. 2 din Ordinul nr. 4682/C/2016 din 21 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicat în M. Of. nr. 1060 din 29 decembrie 2016.

¹⁶ Decizia Consiliului Uniunii Europene 2002/187/JHA din 28.02.2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, L 63 din 06.03.2002.

Europene 2009/426/JAI¹⁷ din 16.12.2008, pentru a stimula și a îmbunătăți coordonarea anchetelor și a activităților de urmărire penală între autoritățile judiciare competente din statele membre ale Uniunii Europene atunci când se confruntă cu forme grave de criminalitate organizată la nivel transfrontalier¹⁸.

Organele de investigare penală vor desfășura pe lângă activitățile de investigare propriu-zise a terorismului și următoarele activități specifice investi-gării infracțiunilor de finanțare a terorismului, cum ar fi de exemplu:

Solicitarea Oficiului Național al Registrului Comerțului din cadrul Ministerului Justiției a dosarelor de constituire și funcționare a societăților comerciale care fac obiectul investigărilor penale;

Efectuarea unor controale la organele financiar-fiscale locale, județene și regionale cu privire la îndeplinirea obligațiilor financiar-fiscale ale societăților care fac obiectul investigărilor penale;

Efectuarea unor cercetări la Direcția Generală a Vămirilor în legătură cu activitățile desfășurate în domeniul comerțului exterior;

Disponerea efectuării unor constatări cu caracter tehnico-științific, a unor expertize contabile și a unor expertize criminalistice;

Efectuarea unor cercetări la direcțiile de impozite și taxe locale din zona în care suspectii, persoane fizice sau juridice și-au declarat domiciliile sau reședințele, în scopul de a stabili dacă aceștia dețin bunuri imobile pentru a se dispune de organele competente sechestrul asigurator;

Obținerea unor documente și informații referitoare la activitatea de finanțare a terorismului prin intermediul sistemului bancar.

§6. Concluzii

Procesul de investigare a infracțiunilor de finanțare a terorismului trebuie să se desfășoare într-o manieră științifică printr-o conlucrare permanentă între organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale și organele judiciare.

Infracțiunile de finanțare a terorismului prezintă și un caracter transfrontalier, ceea ce impune ca probele să fie obținute din jurisdicția teritorială a mai multor state, prin utilizarea tehnicilor speciale de investigare penală, a cooperării internaționale și a cererilor de asistență judiciară reciprocă.

---

¹⁷ Decizia Consiliului Uniunii Europene 2009/426/JAI din 16.12.2008 privind consolidarea Eurojust și de modificare a Deciziei 2002/187/JAI de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, L 138 din 04.06.2009.

¹⁸ Eurojust, disponibil pe site-ul: https://e-justice.europa.eu/contentPresentation.do?&lang=ro&idTaxonomy=23&idCountry=EU&vmac=0jSB5FQ85OXgZ4joc4nryj7FXgk7uXy84e3S3gLW2VdEhkj8SVxzp0bo7eyPliZgrrejriZ_thT4a2PvmdN_AAAAV4AAADo, consultat la 31.03.2017.

Bibliografie

Financial Action Task Force -FATF-, Groupe d'action financière-GAFI-, *Terrorist Financing*, Paris Cedex, 29 February 2008.

FATF Report, *Emerging Terrorist Financing Risks*, Paris Cedex, October 2015.

Jonathan E. Turner, *Money Laundering Prevention. Deterring, Detecting, and Resolving Financial Fraud*, Ed. John Wiley & Sons, Inc., Hoboken, New Jersey, 2011.

The World Bank, *Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism. A Comprehensive Training Guide*, în Workbook 7 Investigating Money Laundering and Terrorist Financing, Washington D.C., 2009.

Protocolul Adițional la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului, disponibil pe site-ul: <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/217>.

Convenției Internațională privind reprimarea finanțării terorismului.

Deciziei-Cadru 2002/475/JAI din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului, Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, 22.06.2002, L 164/3, disponibilă pe site-ul: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32002F0475&from=RO>

Decizia-Cadru 2008/919/JAI a Consiliului din 28.11.2008 de modificare a Deciziei-Cadru 2002/475/JAI privind combaterea terorismului, Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, 09.12.2008, L330/21, disponibilă pe site-ul: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008F0919&from=RO>.

Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, cu modificările și completările ulterioare.

Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului.

Ordinul nr. 4682/C/2016 din 21 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.